

LOJZE TOV KONJIČKA!

GLASILO SLOVENCEV, KI IŠČEJO
MEDSEBOJNE STIKE.

CENJENI BRALCI!

Predvsem mi, prosim, oprostite zamudo izdaje "Konjička". Ne vem kam je šel čas, vem le, da ga je skozi različna dela zmanjkalo in ga tudi opravičilo ne bo privedlo nazaj.

Takoj v začetku vam povem, da začasno mislim samo nase. Že nekaj dni mislim na sebe. Kdo sem? Kako sem? Kaj je postalo iz mojega življenja?

Imel sem 5 let, ko mi je umrla mati. Oče je v dvajsetih letih bil brezposeln in dal me je na kmetijo k sorodnikom v Prlekiji.

Misli krožijo v glavi: kratke, dolge, blodeče. Premišljuje svoje življenje: Pastir, učenec, vojak, begunec, emigrant, vse po vrsti. Ko sem kot mlad človek pobegnil iz domovine, še sanjal nisem kaj mi bo moj takratni beg iz Maribora prinesel: 32 let brez slovenske besede.

Kakorkoli že je, preprost, nezapleten mlad človek ne premišlja preveč kam gre. Tudi jaz sem bil eden od teh. Avstrija, Memčija, Avstralija, kaj je razlika kje živiš.

Pred nekaj leti sem počel razmišljati o tej razliki, kako velika je postala. Preveč sem se prepustil toku jezikovne mešanice, katera je predolgo butala v mojo zavest in jo s tem slabila - zavest da sem Slovenec.

Sedaj na stara leta se ta zavest vrača in bo vedno močnejša, posebno sedaj ko bo/je slovenski jezik "spet enkrat" ogrožen. Zdi se mi, da nas je kar preveč Slovencev bilo "zaguncanih" v usodno zmotno prepričanje, da samo živimo in naš materinski jezik "bokar sam od sebe tekkel za nami". Poznam primere ko Slovenci pravijo: "Kaj bom učil otroke slovenščino, s tem jih samo vznemirjam, ker uporabljali je tako nikdar ne bodo".

Sodobno življenje nas takorekoč postavlja v zelo mešano jezikovno stanje. Kljub temu bi se pa prej kot slej morali zavedati od kod prihajamo in kje so naše korenine. ---

Koncem novembra sem bil počaščen z obiskom go. Ivanke Škof iz Melbourne. Veliko smo se pogovarjali o Slovencih v jugovzhodnih deželah in W.A., nismo pa našli med njimi nobenih razlik, kar mi potrjuje da smo Slovenci povsod enaki, vseeno kje živimo. Upam da se je ga. Ivanka na počitnicah v Perthu počutila dobro. Jaz sem pa imel priliko spoznati osebno že drugo čitatko "Konjička" iz jugovzhodnih dežel. Istočasno je bil na kratkem službenem obisku v Perthu g. Peter Mandelj, kjer smo se srečali za kratko uro. Takšnji obiski me zelo veselijo, da lahko spoznam naše ljudi iz drugih krajev. Vsak Slovenec na obisku v Perthu, je pri meni dobrodošel na stanovanju za čas obiska ali počitnic. Mesta je tudi za poročene in zaljubljenca.

Iskreno *Lojze*

V soboto 29-10 nas je iz Kew-a obiskal pater Tone gorjup. Zvečer smo imeli mašo, naslednjo nedeljo z njim napravili romanje v Novo Norcijo z avtobusom (116 km. iz Perth), kjer je bila maša narodov, kot vsako leto.

Takšni ljudje kot je pater Toni, so pri nas zaželjeni večkrat.

%%%%%%%%%

Naši naročniki pišejo:

Ivan Lapuh, Vic.

Zvesti "Konjiček"

Za prejšnjo izdajo sem predolgo odlašal, da bi se pridružil z nekaj vrsticami - pa me je "Konjiček" prehitel. Zato naj velja se danes prisrčna slovenska čestitka k prvi obletnici Lojzetovega Konjička.

Ne glede v kakšni obliki in preprosti materini besedi izhaja nasa dragocena pisana beseda tu med nami, vaedno mora biti dobrodošla in spoštovana. Naša ljubljena beseda, ki jo kar radi vtisnemo na papir, bo živela in z njo bomo živeli tudi mi. Torej: bodi pozdravljena materina beseda!

Vsem bralcem Lojzetovega Konjička želim vesele Božične praznike, kakor tudi šrečno novo leto 89, v katerem naj nas Slovence pisana beseda še bolj medsebojno poveže.

Ivan Lapuh

Za svoj ljubljen narod

Kar storil prijatelj
za narod boš svoj,
to delo ne bode
umrlo s teboj!

Vedi prijatelj,
ki delaš tako:
rod te naslednji
pozabil ne bo!

Ivan Lapuh

%%%%%%%%%

VOŠČILO!

Leto dolgo je al' kratko, kot se vzame:

če nabito sreče je in dobre volje,
teče, da ga veter ne ujame,
če nesrečno, kraja ni mu iz nevolje!

Samo si človestvo pot utira
v prihodnost, ki ni ravno svetla,
tu in tam nesmiselno umira
v vojnah, ki jih je neumnost spletla.

Kaj denarja žro oborožitve,
ki so vse "obrambnege" značaja;
zmanjšajo jih kletve ne, molitve,
ko brez kruha pol sveta ostaja...

Zasvinjali smo si svet, okolje
in zastrupljamo si vodo, zrak:
da popravilo se samo bo na bolje,
to verjame kvečjemu — bedak!

Naj VOŠČILO bo, kot vsako leto,
tudi letos od srca zapeto:

SREČNO NAJ BO NOVO

LETO IN VESELO,

da se pilo, jedlo bo in pelo!

Plemelj

Se Pavliha je vrinil njegove prste med vrste!

KDOR ZGODAJ VSTAJA, MU KRUHA OSTAJA. Nesmisel! V naši družini nas je pet: ati, mami, Tone, milenca in jaz, osemletkar Lojzek. Od vseh nas najbolj zgodaj vstaja ati, ker se njegov šiht začinja že ob šestih. Ati torej vstaja ob pol petih in si sam naredi zajtrk, ker mamu crklja. Ob pol šestih ga mami le pride pogledat v sami spalni srajci in se vedno zgrozi ob pogledu na kruh: "Ježeš, Lojze, spet si ga sam zdelal pol hlebca. Saj se za kruh ne bos zaslužil". Ati se pa samo namuzne in si odreže se eno kajlo in jo, napacano s putrom, pogoltne kot kavka črva, nakar reče mami: "Prazen žakelj ne stoji po konci, Milenca!" Potem gre mami naprej spat, ati pa v službo. Preostala družina se skobaca tako pozno pokonci, da kruha še povohati ne utegne, tako se ji mudi v šolo in službo. Zato bi se ta pregovor moral popraviti, da ne bi zavajal. Pravilen bi bil KDOR POZNO VSTAJA, MU KRUHA OSTAJA!

Pavliha.

Ko bi
vedel
kam

SLOVENSKI MLADINSKI KONCERT V AVSTRALIJI !

V Avstraliji je štirinajsti koncert slovenske mladine privabil v Vol-longong Slovence iz raznih delov Avstralije.

Obširna dvorana je bila polna, na odru so se vrstile slike, ki so nas spominjale na domači kraj. - Dokaz, da naše korenine so pognale, seme je skalilo in nove mladike obetajo bogato trgatav.

Posamezniki in skupine, vsi so se dobro izkazali, vsi so vredni pohval. Presenetil me je pogled na "Glasnike" iz Melbourn, to je bil pravi pogled na pinguinke. Mešani zbor petintrideset pinguinčkov oblečenih v črnobelem oblačilu so odpirali kljunčke iz katerih je zvonela slovenska pesem pod vodstvom Katerine Vrisk. Zaskrbljena Katerina je bila po koncertu nasmejana, sama sebi ni verjela, kako so njeni pinguinčki zapeli če prav so se prejšnjo noč po sobah hehetali in najbrž nič spali.

Hvala patrom, ki s "Koncertom" kažejo mladini pot do bisernega studenca, studenca slovenske besede. Hvala požrtvovalnim učiteljicam in učiteljem, staršem, ki zraven zlatega časa trosijo denar za prevoze, saj imajo povsod velike razdalje. Pristrčna hvala našemu naraščanju z željo še naprej, da bo naša beseda v tujini še ostala.

Hvala patru Valerijanu in patru Cirilu ter vsem za pristrčen sprejem in postrežbo v Sydneyu. Hvala patru Tonetu, ki je poskrbel, da smo si ogledali "Opera House" in prekrasno naravo Blue Mountains - pozabila sem na leta, ko sem se z mladimi spuščala v prepad. Sonce je sijalo, ko iz zičnice občudovali 3 sestre seveda hribe, prepade, vodopad, razno drevje in grmičje, ki stalno slavi vsemogočnega Boga.

Naslednji dan smo imeli v čudoviti naravi sredi gozda barbeque, zanj so poskrbeli starši sestre Petre iz Kew; vsi smo z veseljem zajemali okusno hrano, hvaležni dobrim ljudem se poslovili od bajne prirode.

V nedeljo po službi božji in dobrem kosilu pa slovo z obljubo, da se naslednje leto spet snidemo. Bog živi slovenski rod, tu in vsepovsod.

"JADRAN" POKRITO BALINIŠČE 1988. OB PRAZNOVANJU 200 LET AVSTRALIJE.

Spet je pred nami veseli dan,
ko srečal se bo Slovan.
Prišli smo od blizu in od daleč,
vsem prinašam pristrčne pozdrave.

Čestitke ki kar kipijo iz srca,
saj balinišče na Jadranu že streho ima.
Od slej se bo veselo za kroglo letelo,
tudi ko bo zunaj strašno grmelo.

Na Jadranu je lušno, ste veseli ljudje,
tu je zabava za mlade in mlado srce.
Da složno živite je Vaše delo dokaz,
uspehov Vam želimo, to izrekam Vam jaz.

Živeli Slovenci tu in doma,
naša bešeda naj ostane, želim iz srca.
Živeli balinarji, v slogi naprej,
drugo leto drugje boste peli, juhej!

MESEC NOVEMBER SPOMIN NA POKOJNE!

To kar pišem je spomin na mrtve osebe v povezavi z današnjim časom.

Oče in mati sta umrla, premoženje je bilo s hišo vred na dražbi prodano. Pet otrok je šlo po svetu, samo stara mati je ostala. Stara mati je ostala pod milim nebom in jokala. Mimo je prišla vaščanka Marija, zasmilila se ji je uboga mati, tolažila jo je: "Ne jokajte, kmalu bo bolje". Kam naj grem pod streho, je tožila mati?

Marija ji odgovorila: "K nam mati, samo žlico bomo priložili in vi boste jedla z nami pri mizi. Na ganku je zadnja soba prazna, ta naj bo vaša do smrti".

Stara mati ganjena ob nepričakovani sreči je samo ponavljala; "Molila bom za vas".

Dobra Marija ni znala kako breme si je naložila, ko je vzela tujo mater pod streho.

Po nekaj letih je stara mati hudo zbolela, ležala je kot mrtvoudna na postelji. Marija jo je potrpežljivo negovala kot otroka. Po dolgi bolezni je mati umrla. Marija je lahko mirno spala, saj je naredila veliko dobro delo.

Ko sem se leta 1978 vrnila v domači kraj, mi je to povedala v solzah nečakinja, ki je bila pri Mariji posvojena. Naša teta je imela zelo lepo smrt. Z mašno knjigo v rokah naslonjena na štedilnik je v Bogu zaspala.

Ta resnična zgodba mi da vprašanje: Kaj si dobrega storila, imaš kaj dobrih del, da boš ponesla pred božje obličje?

VSEH MRTVIH DAN!

Na vrtu miru je mnogo ljudi,
na raznih gomilah lučka gori.
Slovenska imena tu so znana,
ni imena očeta a kje je moja mama?

Daleč od tu počivata v domovini,
med vinogradi in kraškimi brini.
Daljava neizmerna je za moje oči,
za misel daljave nobene več ni.

Misel domov me je pripeljala iz daljave,
na grob očeta, bratov in preljube mame.
V duhu prižigam svečke na gomili,
svojim, ki so se od sveta poslovili.

Pisane krizanteme so na vsaki gomili,
tožni sončni zarki so se za oblake skrili.
Zvon opominja, udarja na srce, ---
kdaj bo zadnja ura, nobeden ne ve.

Kot nekdanj je dan vseh mrtvih doma,
samo moja hiša je strašno prazna.
Tudi dobra snaha je odšla v nebeški gaj,
jaz pa se vračam v Avstralijo nazaj.

Havelka Balcer

*****

V jesenskem zatonu so rože vzplamenele, minulemu poletju v pozdrav in slovo,
ponoči pred zoro so zadnjič zaduhtele -- uvele, ko slana je trosila srebro.

» SOBA «

Mozart in sveče, ki pleše.
Soba polna spomladanskih
rož, vonj me uspara kot opij.
Budha stremi nešino v mojo
dušo, svoj mis deli z mano.
In vse te knjige, in školjke,
in plesice so moje bogastvo.
Oh vi, ki imate hiše in
sadje in avtomobile, kaj
ste brez moje sobe, moje
zibelke?

Daleč so stari, daleč
je vse, tu je delo, ma-
nava, sonce, nevihta,
mijateljica ali dve. In
SOBA! Moje palače,
kjer telefon zvoni, le
če me tehnično dovolim,
kajti moja soba je moja Duša.

CVET UPANJA

med glazbo valov
ki jo mori radio dveh
lepotičk se kopljem
v soncu in movki.

Vidim snežinke namesto
galebov, vidim dim
krušne peči,
ali Altona strup?
Slišim domačo besedo
in spregledam debelega pijanca.

Tuj pes me povoha,
ne, ne dišim mu;
hladna voda me ugrizne,
zacutim zimo.

SNEG!

Gledam to avstralsko sonce
nekam otožno,
ker bom kmalu tekala med
biseri snežink in
plesala preko zapuščenih polj.
Rdeče jabolko,
pozabljeno na golem drevesu.

Moje oči bodo videle Slovenijo
brez spomladanskega cvetja.
Vedno ta decemberski obisk,
a kdo ve,
morda -
bo cvetelo vsaj upanje
na lepše novo leto!

PRAV IRONIČNO!

Zapustila gore slovenske,
tako zaljubljena v sonce
in morje Avstralije -

Zbudim se,
dež kaplja s stropa!
Dobra volja se topi,
prozorne kaplje ogrenijo celo črno kavo!
Na mizi ze bazen, pa kaj je to
saj s stropa kar dežuje -
NA POMOČ!

Zunaj se stemni,
vrata se mi uprejo,
veter pomešan s snežinkami
me duši,
dobra volja ponedeljka se topi.

Končno v avtu,
a le ta kašlja in kiha,
potem utihne...
Naj se vdam? Sneži na obali,
moja mama bi rekla:
"Pa saj to je sodni dan".

Posebno jutro, sneg in morje,
mokra, mrzla in jezna
kličem vse mehanike Melbourn:
"Na pomoč, avto je mrtev,
dežuje mi v stanovanju,"
in kar naenkrat se razjočem
od domotožja...

LAW AND LIFE

Winter; Sunday afternoon
studying law with frozen
fingers and a runnig nose.
In the background Vanoni
sings about stupid men
who no longer know or find time to make
LOVE.
"The Coroner's Court..."
what is the matter with her?
No chance to concentrate. On the
other side of the curtained window
two bright eyes among burguny leaves
smile at her, nothing but a reflection
of her lights in the falling dusk,
but it gives her hope -
hope for a fifferent tomorrow.
"Between Sole trader and a Partnership..."
Will she allways stay a sole trader in life?

3 AM

Sleep came
the peace did not
nor the breeze,
or you...
Sleep couldn't last.

MOTHER

said
"beware of men"
mother asked
what is love
mother cried
for the never felt
and her hope died
when daughers divorced.

FATHER

said
"be good to your man"
father asked
was life being kind
father cried dry-eyes
for what was never found
by him,
or his daughters.

DAUGHTERS

Daughters said
"you don't understand"
daughters asked
why were they born?
Daughters cried
for parents' sins
and their lives
were a replica
of their parents' lives.

Sem ti rekla, da se ne ^{Ljubiva}
na soncu, ce nimaš ...
kreme.

THE EMPTY TERRACE

Head bent
I open doors into the night
you have left no scent,
no plants,
or poem on my terrace.

Siromak.

Kar Bog mi je življenje dál,
 Odkar sem se zavedel,
 Pod svôjo strého nisem spál,
 Pri svôjih nisem jedel.

Svatuje dan za dnevom grád,
 Po njem veselje vríska;
 A siromaka mraz in glád
 Pod milim nebom stíska.

Kedó z menoj spregovorí
 Besédico prijazno?
 Kedó, kedó razveselí
 Srcé veselja prázno?

Po svetu hodim čisto sam
 Od praga pa do praga,
 Nikdó ne praša: kod in kam?
 Z nevoljo vsak pomaga!

To pa nadloga vseh nadlog,
 To húdo je najhuje,
 Da, ker sem reven, ker ubog,
 Me ljudstvo zaničuje.

Kdor kruha vbranega ne jé,
 Ni skusil siroténja,
 Kaj je trpljenje, on ne vé,
 On ne pozná življénja.

Za vse je svet dovòlj bogát,
 In sréčni vsi bi bili,
 Ko kruh delíl bi z bratom brát
 S prav srčnimi čutílil

Lenuh

Leno se je pretegnil, zehal in pogledal na uro. Tri četrt na 8. Ob osmih bi moral biti v službi. Toda kako? Je že prepozen. Tudi če ne bi nič zajtrkoval in če bi poklical taksi, bi zamudil.

Kaj storiti? Doslej je dobil že dva ukora; če bo še danes zamudil, ga bodo brezpogojno odpustili.

Nenadoma se je udaril po čelu, kajti rodiła se mu je ideja. Tako rekoč sijajna ideja!

Nič več se mu ni mudilo. Počasi se je obrnil, se umil in pozajtrkoval, nato pa si dolgo zavezaval kravato. Potem je stopil iz hiše in se že nekaj minut kasneje znašel pred vrati z napisom:

Jan Zombek
zobozdravnik
Ordinira od 15. do 18. ure

Vrata mu je odprla zaspana žena.

„Prihajam k zdravniku,“ je rekel... „Vem, vem, da zdajle ne sprejema, toda povejte mu, da gre za nesrečen slučaj. Oprostite, prosim vas lepo, recite: nesrečen slučaj!“

Sedel je na divan in z olajšanjem vzdihnil.

Nato so se odprla vrata ordinacije in zdravnik je rekel:

„Izvolite vstopiti!“

Sedel je na stol.

„Glejte, tale zob, doktor, spredaj... Izderite ga, prosim vas, takoj!“

„Toda, človek, kaj ste nori? To je vendar popolnoma zdrav zob!“

„Strašansko me boli!“

„Tedaj bi ga morali slikati!“

„Ne, ne, doktor, izderite ga, takoj, brez injekcije!“

Zdravnik je bil nemalo presenečen, a je prijel klešče in se je lotil zoba.

„Tako! Opravila sva! Zob je zunaj!“

Izmučen in ves poten se je lenuh nasmehnil skozi okrvavljena usta. Zdaj mu šef ne bo mogel nič reči.

„Prosim vas, doktor, če bi mi hoteli dati še potrdilo, da ste mi danes izdrli zob.“

Zdravnik mu je dal potrdilo.

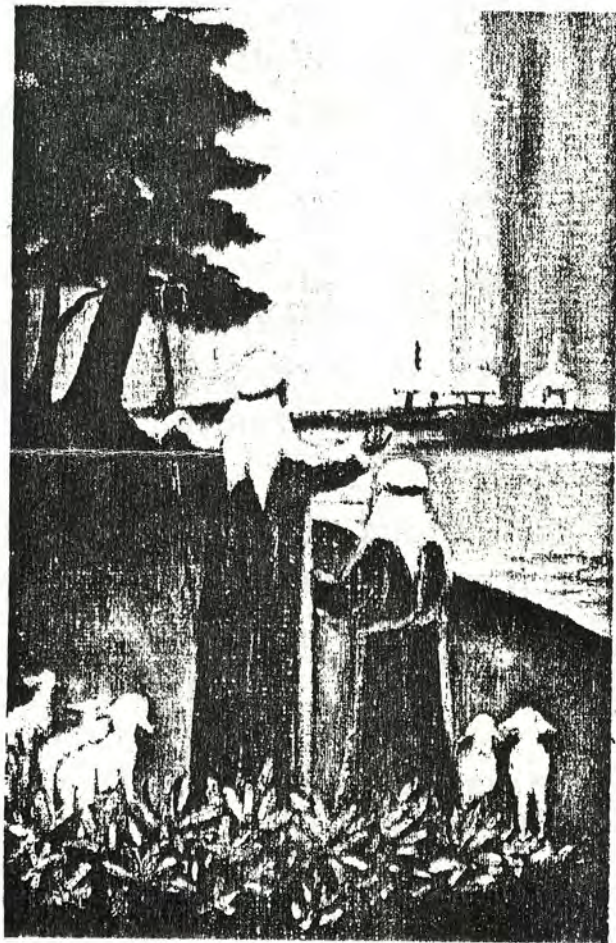
„Hvala! Koliko vam dolgujem?“

„Tristo zlotov.“

„Tristo? Ampak kolikor mi je znano, stane izdiranje zoba samo sto zlotov? Saj ste mi ga izdrli celo brez injekcije!“

„Vse to je popolnoma res, dragi moj,“ je odvrnil zdravnik; „toda ne pozabite, da je danes nedelja — da tako rečem, ni delovni dan!“

Lenuha bi ob tem skoraj zadela kap, kajti šele sedaj se je zavedel, da ta dan zares ni delavnik...

MIRKO KUNČIČ

Novoletno dete

Sred Silvestrove noči
drobno dete se rodi,
drobno dete - Novo leto,
s plaščem zvezdnatim odeto.

Sred samotnega polja
sreča starega moža;
ves betežen, bled in siv
roma preko belih njiv.

"Kdo si romar pozni ti?"
dete ga nagovori.
Starček trudno vanj zazre se
in na palico opre se.

"Ne poznaš me sinko moj?
Jaz sem vendar oče tvoj!
S težko butaro trpljenja
se poslavljam od življenja..

VESELE B O Ź I Č N E PRAZNIKE

IN USPEŠNO NOVO LETO 1 9 8 9,

želi vsem bralcem

L O J Z E T O V K O N J I Č E K.

Čitali bomo spet v februarju!